

PASVALIO PETRO VILEIŠIO GIMNAZIJOS

3A klasės mokinės

Zitos Variakojtės

E I L Ė R A Š Č I A I

Zita Variakojytė

Aš savo dvasioj
Rupūžėj mašlioj
Prarajas
Sutramdyti
Kuo banaliausiai pasiruošus
Tetrūksta lėktuvo
Kd nulėktų
Ir bėgtuvo
Kad pabėgtų
Ir žmogaus
Kd pasėtų
Naktį
Ant aprūkusių langų
- Tada jau būsiu jas pagavus
Surišus nežinojimu kaip driežą
Perplėšusi pusiau nelygiai
Ir nuodus jau išdeginus iš venų

Taip jau nutinka
Kai pajunti tampaš
Chameleonu

Zita Variakojytė

Mano kaimynai
Kepa duoną.
. . . Laiptinėj kvepia.
Mano kaimynai
Arčiausiai duonos.
Mano
Su kmynais
Kaimynai minko,
Glosto,
Uosto
Medus toks menkas rodos

Mano kaimynai
Duris rakina.

Zita Variakojtė

Linkuva

Štai.

Kalakutės už pavadėlio.

Todėl.

Kad nepabėgtų kalakučiukai.

Man.

Arklį paženklinta gatvė.

Ir.

Rodos, mašinos šitaip teršti išmoko.

Patinka.

. . . Italai lietuviškus saldinius degustuoja.

Čia.

Zita Variakojytė

Sąžinė

Mano kupranugaris
Širyt
Surijo
Rakto skylutę
Nebėr pagundos
Žvilgčiot
Nebėbus nuodėmės
Geras mano kupranugaris
Trikupris dvikojis
Kvēpuoja nedaug
Užtat giliai
Labai apsimoka.
Mano bičiulis
Išlaikytinis įnamis
Viskas viename
Pašnairavo širyt į mane va
Ir prarijo
Mano buto
Durų
Rakto skylutę.

Zita Variakojytė

Žodžiai kalba
Be manęs
Žodžiai juokias
Be manęs
Žodžiai drumsčias
Be manęs
Žodžiai... kumščiais
Be manęs
Žodžiai traukias
Be manęs
...Žodžiai... laukias..!
...Ne manęs...
Žodžiai vemia...
...Ant manęs
Žodžiai semia
...Nuo manęs
Žodžiai... keista...
...Nebėra.
Teista.Ir nuteista.
(Teisė juos,
Manęs nėra)
-
Žodžiai gimdo
Be manęs
Žodžių vaikas
Man.

Zita Variakojytė

Mėgdžioju graikus:
Karščio sielą
Taikiai
Supakuoju
Tada
(Tik mandagiai,
Gražiuoju)
Nešu ją
Vynuogių akvariuman
Kad šoktų ji
Baletą
Polką
Valsą
Tango
Ji man išnybia
Lyg pagal įsakymą
- Į taktą –
Grakščiai . . .
. . . piktai . . .
. . . pikčiau . . .
*
Skaudėjo.
Atgraikėju.

Zita Variakojytė

Man vakarai
Vis primena klastingai
Kad orui aš
Kad iš oro aš
Kad be oro aš...
Man vakarai
Dainuoja
Pasalą
Nuo pievų
Kad vėjui aš
Ir kad be vėjo jau ne mes
O vakarai
Nebylūs ir spalvoti
Vaikai, stebuklės išnešioti
Prieš miegą man
Suranda seną žaislą
Kad apkabinčiau jį,
Kaip apkabinčiau laisvę
Tie vakarai
Iš radijo antenos
Per šiurkščiai praneša
(Gal primena)
„ Tu vienas “
Aš sau lopšinę
Žalią verksiu
Te saulės debesys
Nuo baimės vakaro apsergsti...

Zita Variakojytė

Ant kalno vyrai stovėjo
Žirgus balnojo
Smulkėn jot žadėjo.
Bokalan žiedą ėmes –
Duos indų plovėjai
Ras – neras
Myli...
Nemyli nemyli nemyli
Teka...

Ant kalno vyrai stovėjo...
...Gaužė gaužė peliukas
Gaužė gaužė širdelę
Gaužė – neliko
...Leidžiasi...

Vasara 1

Sumindysiu puokštę iš vyšnių
Kaimyno vištoms dovanosiu
Lai džiaugiasi vasara
Bent jau jų skrandžiai!
Tik gaidžiui neduosiu
Tegu pabadauja –
Nusigiedojo širyt
Negražiai!
Anksti!
Per aukšta gaida!
Balso stygos trūko
Gaila man jo
Bet vyšnios tik kenktų
raudonos!
labai!
Vyšniškos!
...Šaukia manyje bundanti
Užuojauta.
Šaukia visur kitur
Vasara.

Zita Variakojytė

Vasara 2

Lengvas žolių alsavimas
Mano žalias
Šuo...
...Pirmą kartą iš mėnulio
Lojimas girdisi...
Laumės man paskolino
Kojas
Kad
Tvirtai stovėčiau iki pavirsiu šienų.

- - -

Labai viskas per arti,
Už kalnelio – nebesimato